

INTERVENCIÓ DEL PORTAVEU DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES-CIUTADANS PEL CANVI EN EL DEBAT DE LA MOCIÓ DE CIU SOBRE EL TRAÇAT DEL TÚNEL D'ALTA VELOCITAT EN EL SEU PAS PER BARCELONA

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors Diputats,

Sembla que hi ha temors sobre el túnel del carrer Mallorca perquè passa a la vora de la Sagrada Família. Però prendre la decisió de canviar el traçat per aquest motiu seria tant com acceptar que algun edifici o illa de cases ha de prendre mal per força. ¿Trobarem algun veí de Barcelona que ens digui que s'ofereix voluntari? ¿Que s'estima més que el túnel es faci sota casa seva? Ens dirà que molt bé la Sagrada Família però que per ell, el que és sagrat es casa seva.

Tota obra té algun risc, però aquest projecte s'ha fet amb les màximes garanties, fins i tot més, precisament, perquè passa a la vora de la Sagrada Família. Totes les ciutats importants construeixen túnels, trens i metros. Barcelona els té. Alguns fets fa 100 anys! I n'ha de tenir més. Perdonin el joc de paraules però Barcelona no pot perdre el tren!

Hi ha qui diu que hi ha altres possibles traçats per travessar Barcelona. Sí, però tots ells són més cars, retardarien l'execució de les obres, tots ells passen a la vora de zones amb habitatges i altres edificis singulars i alguns d'ells interferirien amb altres línies de ferrocarril o de metro. Aquest traçat és el millor. Fem confiança als enginyers que han projectat l'obra fins al mínim detall!

Encara hi ha uns tercers que diuen, doncs que no travessi Barcelona. Però a aquests els hem de dir que són els que més s'equivoquen. Necessitem que travessi Barcelona per millorar tot el sistema de transport públic. Perquè un nou túnel permetrà doblar l'actual capacitat del servei de rodalies. I això és molt important.

Catalunya ha perdut massa temps en massa coses i encara avui té massa dubtes. No ens ho podem permetre!

És evident que canviar el traçat ens faria perdre temps i diners. I això no ens convé gens.

Fa un temps el President Pujol va aixecar una bandera polèmica: "contra la cultura del NO", va proclamar. Tenia força raó, força raons. No tota, perquè de vegades cal dir no.

Però ara caldrà aixecar una altra bandera polèmica: "contra la cultura del DEPÈN". Hi estic d'acord quan estic al govern, hi estic en contra quan estic a l'oposició. DEPÈN. Hi estic d'acord quan necessito uns vots, no hi estic d'acord quan no necessito uns vots. DEPÈN. Hi estic

d'acord quan les eleccions són lluny, no hi estic d'acord quan les eleccions són a prop. DEPÈN.

¿Com podem desconèixer els acords presos per les institucions quan, al cap del temps, les majories canvien? ¿Quin país seriós s'ho pot permetre? ¿Quin respecte ens tindrà ningú? ¿Com podem oferir les garanties d'estabilitat que ahir mateix el Sr. Mas exigia en un moment de desacceleració econòmica? ¿Com podran confiar els agents econòmics en unes institucions que, per elements conjunturals, canvien decisions que comprometen inversions milionàries?

Però em fa por que aquest debat també degradi el Parlament com a institució. Quin sentit té aquest debat? No cal que els recordi que aquesta obra no la fa el govern de Catalunya, i ja ha estat acordada, planificada, licitada i adjudicada.

Vull compartir amb la resta de grups una preocupació sobre la dignitat institucional i les bones pràctiques d'aquest Parlament.

Per exemple:

- Votar coses sobre les que no tenim competència, ni cap capacitat de vet o de canvi.
- Votar reprovacions de membres d'altres governs.
- Votar resolucions que no tenen cap conseqüència ni política, ni parlamentària, ni executiva, ni signifiquen cap canvi de majoria.
- Votar resolucions trampa.
- Votar amb l'oposició però seguir en el Govern.
- Votar d'una determinada manera sols perquè estem en campanya.
- Votar en contra, quan s'està a l'oposició; però quan s'estava al govern es votava a favor.
- Votar per a desgastar i no per a construir.
- Votar per justificar-se, però no per assumir responsabilitats.
- Votar i rentar-se les mans.

Aquests exemples no són una bona pràctica parlamentària, alteren la naturalesa de la responsabilitat política i donen missatges equívocs.

Sabem que el Govern de Catalunya, el Govern que presideix José Montilla no farà res que perjudiqui la ciutat de Barcelona i la modernització del sistema ferroviari català. És a dir, no promourà cap canvi de traçat. Entre d'altres coses perquè aquesta obra no és competència seva i perquè està honorant un acord pres per un govern anterior. El govern format i recolzat per dues forces polítiques que avui plantegen tornar a la casella de sortida. Com si fos un joc de nens.

Joan Ridao va qualificar dimarts aquesta moció de "trampa", va dir que era "oportunista" i fins

i tot "malintencionada". No seria capaç de descriure-la millor. Quan vaig sentir que ERC denunciava el parany preparat per CiU vaig pensar, potser ingènuament, que no hi cauria...

Però no ha estat així. Ho lamentem.

Si la nostra esmena no és acceptada votarem en contra de la Moció. I els que votin la Moció saben que no canviarà res. Ni el traçat, ni el Govern.

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors Diputats.